

Rozważania nad Księgą Psalmów

s. M. Judyta Pudełko PDDM

Psalm 17

¹ Modlitwa. Dawidowy. Wysłuchaj, Panie, słuszości, zważ na me wołanie, przyjmij moje modły z warg nieobłudnych!

² Niech przed Twoim obliczem zapadnie wyrok o mnie: oczy Twoje widzą to, co prawe.

³ Choćbyś badał me serce, nocą mnie nawiedzał i doświadczał ogniem, nie znajdziesz we mnie nieprawości. Moje usta nie zgrzeszyły

⁴ ludzkim obyczajem; według słów Twoich warg wystrzegąłem się ścieżek gwałtu.

⁵ Moje kroki trzymały się mocno na Twoich ścieżkach, moje stopy się nie zachwiały.

⁶ Wzywam Cię, bo Ty mnie wysłuchasz, o Boże! Nakłoń ku mnie Tve ucho, usłysz moje słowo.

⁷ Okaż miłosierdzie Twoje, Zbawco tych, co się chronią przed wrogami pod Twoją prawicę.

⁸ Strzeż mnie jak źrenicy oka; w cieniu Twych skrzydeł mnie ukryj.

⁹ przed występnyimi, co gwałt mi zadają, przed śmiertelnymi wrogami, co otaczają mnie zewsząd.

¹⁰ Zamykają oni swe nieczułe serca, przemawiają butnie swoimi ustami.

¹¹ Okrążają mnie teraz ich kroki; natężają swe oczy, by *mnie* powalić na ziemię -

¹² podobni do lwa dyszącego na zdobycz, do lwiatka, co siedzi w kryjówce.

¹³ Powstań, o Panie, wystąp przeciw niemu i powal go, swoim mieczem wyzwól moje życie od grzesznika,

¹⁴ a Twoją ręką, Panie - od ludzi: od ludzi, którym obecne życie przypada w udziale i których brzuch napelniasz Twymi dostatkami; których synowie jedzą do sytości, a resztę zostawiają swoim małym dzieciom.

¹⁵ Ja zaś w sprawiedliwości ujrzę Tve oblicze, powstając ze snu nasycę się Twoim widokiem.

Oczy Twoje widzą. Bóg posiada absolutną władzę nad światem. Jest Stwórcą, ale jest też Sędzią. Podtrzymuje w istnieniu i chroni życie. Jego wszechwiedza przenika wszystko. Psalmista wyznaje swoją wiarę w absolutne panowanie Boga. Tylko Bóg wie, co dzieje się w głębinach serca człowieka. Przenika myśli, słowa i czyny. Tylko On może wydać sprawiedliwy wyrok. Psalmista opisuje Boga na sposób ludzki, posługując się obrazem ludzkich zmysłów i poznania. Ale w przypadku Boga jest to poznanie nieskończenie głębsze.

W cieniu Twych skrzydeł mnie ukryj. Boża wszechwiedza to początek Jego miłosierdzia. Bóg wie, że człowiek nie może istnieć w oderwaniu od swojego Pana. Czeką go nieszczęście i śmierć. Odrzucenie Boga sprowadza grzech, który sięje zniszczenie, staje się zagrożeniem dla innych. Jedynie Bóg może ochronić człowieka przed niszczycielskim atakiem, czy jego skutkami. Psalmista czuje się osaczony przez swoich wrogów, którzy mają nad nim przewagę. Nie opiera się na swoich własnych siłach, ale powierza się mocy Bożej.

Ujrzę Twe oblicze. Psalmista wyraża swe pełne zaufanie Bogu. Czy człowiek może ujrzeć Boga? Jest to wyrażenie ufności w Bożą obecność i Bożą bliskość. Psalmista wędruje przez życie ciągle szukając Boga i Jego życia. Nawet jeśli teraz doświadcza chwil ciemności i lęku, ufa, iż niebawem moc Boża objawi się w jego życiu.

1 P 2,21–24: „Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami. On grzechu nie popełnił, a w Jego ustach nie było podstępów. On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, gdy cierpiał, nie groził, ale oddawał się Temu, który sędzi sprawiedliwie. On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli dla sprawiedliwości - Krwią Jego ran zostaliście uzdrowieni”.

Panie Jezu Chryste Ty przenikasz nasze serca i sumienia. Wejrzyj na nas i przyjdź nam z pomocą we wszystkich niebezpieczeństwach duszy i ciała, aby ni nas nie oderwało od Twojej miłości.